

pokušao da progoni Mlečane zbog *danka uskraćenog im od dužda*. Stoga je gospodin dužd poslao onamo šest opremljenih brodova, kojima je zapovijedao Badovarij, nazvan Bragadin. On, osvojivši jedan njihov grad, koji se zvaše Vis, odvede u Mletke roblja obojega spola. Iz toga je iznikla još veća mržnja između Mlečana i Hrvata. I oni počеше opet drsko zahtijevati od dužda danak, a njima će dužd porugljivo: »*Ne marim slati toga (danak) po kakovu god glasniku; nego, budem li zdrav, ne ću uzmanjkati da glavom dođem, da to podavanje (danak) izbrojim.*«

Što se iz tih vijesti Ivana Djakona dade izvesti? Samo ovo:

a) da su Mlečani nekakav ugovoreni danak (običajni danak) plaćali Hrvatima;

b) da je za taj danak odgovarao dužd, t. j. mletačka država;

c) da je hrvatski vladar poradi uskraćenog danka poduzeo represalije protiv Mlečana;

d) da je konačno hrvatski vladar opremio posebno poslanstvo u Mletke, da zahtijeva danak.

Što je moglo nagnati Ivana Djakona, da ostavi tako detaljiranu vijest o tom predmetu? *Želja, da čim većom slavom ovjenča glavu svoga gospodara, nagnala ga je, da naglasi, kakav je odrješit, a i porugljiv odgovor dužd dao poslanicima hrvatskog kralja, kad su došli, da u njegovo ime traže običajni danak.*

Osim svjedočanstva Ivana Djakona imademo vijesti o mletačkom danku i kod drugih mletačkih pisaca, koji u bitnosti potvrđuju ono, što je Ivan kao savremenik i duždev tajnik napisao.